

Ændringsforslag Nr. 36 af Udvalget til § 49.

Paragraffen udgaar.
afgjordes ved Afstemning over Paragraffen.

§ 49 saalydende:

Naar en trængende har nydt Understøttelse udenfor den Kommune, som vil have endelig at afholde Udgifterne ved hans Forsørgelse, kan det, saa længe denne endnu ikke er udfunden, ved et Saalæg af Fattigbestyrelsen i den Kommune, hvori han har nydt Understøttelse, forbydes ham at forlade samme uden dertil erhvervet Samtykke, ligesom ogsaa at stifte Opholdssted indenfor Kommunens Grænser uden at underrette Fattigbestyrelsen om Flytningen.

Saalæget skal for at medføre den i § 40 ommeldte Virkning for den paagældende være denne forkyndt vidnefast eller til vedkommende Forhandlingsprotokol.

forkastedes enstemmig med 74 Stemmer.

Lovforslagets § 50 saalydende:

Naar der ikke paa anden Maade kan tilvejebringes Bevis for de faktisk Omstændigheder, hvorpaa Afgørelsen af Spørgsmaalet om en trængendes Forsørgelsessted beror, bliver den paagældendes Udsagn i saa Henseende at anse som bevisende, saafremt det er fuldkommen bestemt samt saa fuldstændigt og nøjagtigt, at det kan antages, at han har tilforladelig Kundskab derom, og der heller ikke er andre Omstændigheder for haanden, som svække Troværdigheden af hans Forklaring, hvilken i øvrigt, for at der kan tillægges den den ommeldte Betydning, bør være afgiven til et Politiforhør under Eds Tilbud.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 37 til § 51 af Flertallet under Nr. 21.

Efter „.“ i første Stykkes Linie 2 tilføjes:

„Dog skal den, der i to paa hinanden følgende Aar har haft fast Bopæl i en Kommune, i hvilken han ikke er forsørgelsesberettiget, uden i den Tid at have nydt Fattigunderstøttelse, og som ved nære Slægtskabsforbindelser er knyttet til Opholdskommunen, ikke senere uden sit Samtykke kunne hjemsendes fra denne Kommune til sin Forsørgelsekommune, saafremt vedkommende Overøvrighed ikke finder, at Forsørgelsekommunen er sær-

lig brøstholden overfor Opholdskommunens Forsørgelsesmaade.“

vedtoges med 51 Stemmer mod 23.

Ændringsforslaget Nr. 38 til samme Paragraf af Udvalget:

2det Stykke affattes saaledes:

„Hjemsendelsen til Forsørgelsekommunen maa i øvrigt kun iværksættes, naar den ydede Understøttelse er af en saadan Bestaafenhed, at den kan fordres refunderet (jfr. § 43) og tillige udgør en væsentlig Del af, hvad der behøves til den trængendes Fornødenheder, samt naar der efter de foreliggende Omstændigheder er Grund til at antage, at Understøttelsen vil være vedvarende for et længere Tidsrum, og naar Hjemsendelsen kan ske uden væsentlig at forringe den trængendes Udgang til at stifte sig selvstændigt Erhverv. Dog gælde følgende Regler:“.

og Ændringsforslag Nr. 39 til samme Paragraf af samme:

§ Stykket „b.“ 2den Linie efter Ordet „ikke“ indskydes: „, naar Hjælpen ikke er ydet i Anledning af langvarig Sindsfygdom,“.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 40 til samme Paragraf af Udvalget med Undtagelse af P. Holm og Henning Jensen:

§ Stykket „c.“ 2den Linie udgaar Ordet „vedvarende“, der sættes „.“ efter Ordet „Understøttelse“, og Resten af Stykket udgaar.

vedtoges med 52 Stemmer mod 14.

Ændringsforslag Nr. 41 til samme Paragraf af Udvalget:

Til Paragraffen føjes et sidste Stykke, saalydende:

„Børn, som efter Bestemmelsen i § 22, sidste Stykke, ere forsørgelsesberettigede i en anden Kommune end deres Moder eller Stedmoder, kunne, saa længe hun eller hendes Mand lever, ikke fordres hjemsendte til Forsørgelsestedet, men blive i Trangstilsælde at understøtte af Forsørgelsekommunen med et Pengebidrag, som fastsættes af Opholdsstedets Overøvrighed.“

vedtoges uden Afstemning.

Den saaledes ændrede § 51 saalydende:

Saa vel Opholds- som Forsørgelsekommunen have lige Afgang til at fordrø den,